

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200346
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200346.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX, zast. JUDr. Janou Hreňovou, advokátkou, so sídlom Krížna 14, 811 07 Bratislava proti žalovanému (sťažovateľ): Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, so sídlom Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o správnej žalobe vo veciach správneho trestania, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 4. októbra 2017 č. k. 20S/53/2016-69, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. SK/0571/99/2015 z 29.03.2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný podľa § 58 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) na základe odvolania žalobcu zmenil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej

obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. EN/0237/02/2015 z 28.07.2015 (ďalej len „prvostupňový orgán“ resp. „prvostupňové rozhodnutie“) o uložení pokuty podľa § 91 ods. 1 písm. d) bod 5. zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 251/2012 Z.z.“) vo výške 1.850 eur za neoprávnený odber plynu zdokumentovaný v Protokole o výsledku kontroly zo dňa 16.06.2015 (ďalej len „protokol“), nakoľko bol zistený odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z., ako aj skutočnosť, že účastník konania na odbornom mieste č. 4100635939 v presne nezistenom čase od 19.04.2013 do 25.02.2014 sám alebo za pomoci iných osôb vykonal neoprávnený zásah do overovacej a zabezpečovacej značky plynomeru č. 541031502190 tým spôsobom, že poškodil - odstránil jeden zaist'ovací prvok plomby. Zmena spočívala v nahradení konštatovania prvostupňového orgánu o vykonaní neoprávneného zásahu samotným účastníkom konania alebo za pomoci iných osôb konštatovaním, že „bol vykonaný neoprávnený zásah do overovacej a zabezpečovacej značky plynomeru č. 541031502190 tým spôsobom, že bol poškodený - odstránený jeden zaist'ovací prvok plomby.“ Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie, ostala bez zmeny.

2. Napadnuté rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že preskúmaním veci v odvolacom konaní bol zistený dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia, a preto žalovaný upresnil opis zisteného skutkového stavu a odstránil nedostatok týkajúci sa určitosti a zrozumiteľnosti výroku. Dôvod na zmenu právnej kvalifikácie, zrušenie napadnutého rozhodnutia ani prehodnotenie výšky pokuty žalovaný nezistil. Povinnosťou žalobcu bolo zdržať sa odberu plynu meraného určitým meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, čo porušil. V danom prípade bolo optickým skúmaním znalca zistené, že došlo k poškodeniu - odstráneniu jedného zaist'ovacieho prvku plomby, čo umožňovalo jej demontáž pri použití pomerne malej sily. K uvedenému konaniu došlo v presne nezistenom čase od 19.04.2013 až do 25.02.2014, kedy došlo k odobratiu predmetného meradla s poškodeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, ktorým bol meraný odber plynu v predmetnej domácnosti. Žalovaný uviedol, že toto konštatovanie znalca plne korešponduje so skutkovou podstatou § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. a poškodenie bolo nepochybne preukázané. Žalovaný mal za to, že z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že za jeho porušenie zodpovedá porušiteľ objektívne, t.j. bez ohľadu na zavinenie. Za zistené nedostatky žalobca, ako odberateľ plynu v domácnosti v zmysle § 3 písm. c) bod. 12 zák. č. 251/2012 Z.z. v plnom rozsahu zodpovedá. Žalovaný uzavrel, že žalobca nevyvrátil zistený skutkový stav a pre žalovaného je rozhodujúce porušenie zákonnej povinnosti, ktoré bolo spoľahlivo zistené vykonanou kontrolou z 16.06.2015.

3. K výške pokuty žalovaný uviedol, že nezobral do úvahy žiadosť žalobcu o zníženie pokuty, nakoľko má za to, že finančná situácia žalobcu nemá vplyv na výšku uloženej pokuty a prvostupňový orgán nevybočil pri správnej úvahe zo zákonných kritérií. Žalovaný teda pri rozhodovaní o výške pokuty prihliadol na spôsob porušenia povinnosti, ktorým bol odber plynu odberateľom plynu v domácnosti meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Žalovaný zohľadnil taktiež závažnosť protiprávneho konania a jeho následok, ktorým bola spôsobená škoda vlastníčkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete. Za zistené nedostatky žalobca zodpovedá objektívne, a teda bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť). Žalovaný po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia dospel k záveru, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona.

II.

Konanie na správnom súde

4. Žalobou podanou na Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) 01.06.2016 sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie orgánu verejnej správy vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostatočné na posúdenie veci a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

5. Krajský súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa pojednávania nezúčastnil napriek včasnému doručeniu predvolania a nepožiadaval o jeho odročenie z dôležitého dôvodu, vypočul žalobcu a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného, dospel k záveru o dôvodnosti žaloby.

6. V rozpore s právnym názorom žalobcu krajský súd nezistil relevantnosť spotrebiteľského charakteru zmluvného vzťahu odberateľ - dodávateľ plynu v súvislosti s posudzovaním charakteru zodpovednosti odberateľa za neoprávnený odber plynu v správnom konaní. Postup a rozhodovanie orgánu verejnej správy v konaní o správnom delikte sa riadi výlučne ustanoveniami verejného práva, výklad ktorých nie je možné prispôbovať všeobecnej požiadavke ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch. Naproti tomu sa krajský súd stotožnil s námietkami žalobcu týkajúcimi sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia a nedostatočného zistenia skutkového stavu.

7. Odhliadnuc už od skutočnosti, že žalovaný ako odvolací orgán podľa obsahu odôvodnenia svojho rozhodnutia „odstránil nedostatok týkajúci sa určitosti a zrozumiteľnosti výroku rozhodnutia“ bez toho, aby vysvetlil, v čom konkrétne spočívala neurčitost' a nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia zo dňa 28.07.2015, orgány verejnej správy dôsledne nezrejmili spôsob aplikácie ustanovení zákona upravujúcich neoprávnený odber plynu a jeho následky.

8. Zákon v ustanovení § 91 ods. 1 písm. d) bod 5, ktoré orgán verejnej správy aplikoval, upravuje uloženie pokuty vo výške od 100 eur do 30 000 eur za porušenie povinnosti (okrem iného) podľa § 82. Samotné ustanovenie § 82 však upravuje a odberateľovi ukladá iba povinnosť uvedenú v jeho odseku 2 - povinnosť uhradiť dodávateľovi, prípadne iným subjektom špecifikovaným v ustanovení, skutočne vzniknutú škodu, ak pri neoprávnenom odbere vznikla. Odstavec 1 definuje neoprávnený odber plynu ako odber bez uzavretej zmluvy, odber nemeraného plynu, bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete (písm. d), atď. V súvislosti s neoprávneným odberom odberateľovi neukladá žiadne povinnosti a tieto ako porušené žalobcom vo výroku svojho rozhodnutia neidentifikuje ani rozhodnutie žalovaného, či jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie.

9. Z odôvodnenia rozhodnutia o uložení pokuty za neoprávnený odber plynu pritom nie je zrejmé, či orgán verejnej správy napriek zneniu výrokovej časti rozhodnutia sankciu uložil za porušenie určitej povinnosti alebo, naopak, napriek zneniu ustanovenia § 91 ods. 1 písm. d) bod 5 upravujúceho pokutu za porušenie povinnosti sankciu uložil za konanie, ktoré ako porušenie povinnosti zákonom nie je definované, akým výkladom ustanovení a akými úvahami sa pritom spravoval. Krajský súd v tejto súvislosti zdôraznil skutočnosť, že ide o oblasť správneho trestania, kde sú na výrok a odôvodnenie rozhodnutia kladené vyššie požiadavky.

10. V danom prípade žalovaný a prvostupňový orgán v odôvodnení svojich rozhodnutí v súvislosti s rozhodovaním o výške pokuty zrozumiteľne identifikovali iba spôsob porušenia povinnosti, ktorý zohľadňovali, hoci aj tento je v ich rozhodnutiach rozdielny (v prípade žalovaného ide o konštatovanie, že došlo k poškodeniu - odstráneniu zaisťovacieho prvku plomby, v prípade prvostupňového orgánu, že účastník konania sám alebo za pomoci iných osôb porušil pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii - odstránil jeden zaisťovací prvok plomby). Hoci oba orgány verejnej správy konštatovali zohľadnenie aj závažnosti protiprávneho konania a jeho možný následok, neuviedli, aký stupeň závažnosti, z akých okolností a na základe akých úvah hodnotili, a v prípade následku konštatovali, že ním je škoda spôsobená vlastníkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete, rozsah a charakter ktorej neuviedli, preto nie je zrejmé, či mali na mysli škodu na meradle, hodnotu neoprávnene odobratého plynu (a v akej výške) alebo niečo iné.

11. V neposlednom rade krajský súd konštatoval, že hoci by aj zodpovednosť žalobcu bola objektívnou, ako tvrdí žalovaný, stupeň závažnosti porušenia povinnosti bez akýchkoľvek pochybností ovplyvňuje

skutočnosť, či k neoprávnenému odberu plynu malo dôjsť úmyselným alebo neúmyselným konaním žalobcu, pričom s ktorou okolnosťou sa orgány verejnej správy v obsahu svojich rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyporiadali.

12. Krajský súd považoval záver žalovaného o neoprávnenom odbere plynu z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci za predčasný. Vychádza zo záverov znaleckého posudku č. 172/PL-2014, podľa ktorých znalec optickým skúmaním povrchu plomby zistil poškodenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby. Podľa textu posudku toto poškodenie - odstránenie zaisťovacieho prvku plomby umožňuje jej demontáž pri použití pomerne malej sily. Krajský súd uviedol, že zákon bližšie nešpecifikuje, čo považuje za porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii, ktoré je možné považovať za neoprávnený odber a považoval za logické, že za takéto porušenie v súvislosti s „neoprávneným odberom“ je dôvodné považovať iba porušenie, ktoré smeruje k odstráneniu prekážky v prístupe do technológie meradla a umožneniu ovplyvňovania zaznamenávania (merania) spotreby plynu, ako to súdnou praxou bolo ustálené aj v súvislosti s posudzovaním nárokov dodávateľa na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Za takéto by nemalo byť považované napr. porušenie drobné, nemajúce akýkoľvek vplyv na funkčnosť plomby, odberateľom aj pri zachovaní patričnej ostražitosti ťažko rozpoznateľné, ktoré môže byť prípadne aj následkom nesprávnej inštalácie plomby a pod. Navyše stručnosť znaleckého posudku v danom prípade neumožňuje jednoznačné zodpovedanie všetkých otázok majúcich vplyv na zodpovednosť žalobcu a vytvorenie úsudku o tom, akým spôsobom malo dôjsť k odstráneniu zaisťovacieho prvku plomby ako aj ďalších s tým súvisiacich otázok.

13. Vychádzajúc z vyššie uvádzaných obsahových nedostatkov odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia neumožňujúceho posúdiť, či uloženie pokuty a práve v stanovenej výške je v súlade s účelom a zmyslom aplikovaných ustanovení zákona o energetike, a nespĺňajúceho z tohoto dôvodu požiadavky kladené na ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ako aj z nedostatkov zistenia skutkového stavu veci krajský súd primárne napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. d) a písm. e) v spojení s § 491 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v naznačenom smere. Vzhľadom na kompetencie žalovaného ako odvolacieho orgánu pri náprave pochybení prvostupňového orgánu nepovažoval za dôvodné navrhované zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

14. Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnou sťažnosťou z 04.12.2017 (č. l. 81), v ktorom uviedol nasledovné dôvody kasačnej sťažnosti:

- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.),
- krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.).

15. Sťažovateľ v prvom rade namietal, že krajský súd vydal v skutkovo obdobných prípadoch (neoprávnený odber plynu) čo do výroku rozhodnutia totožné rozhodnutia, avšak s rôznymi odôvodneniami (založené predtým na možnej subjektívnej zodpovednosti, teraz na neuložení povinnosti neodoberať neoprávnene plyn). Sťažovateľ sa so záverom krajského súdu, že § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. neukladá povinnosť účastníkovi konania neodoberať neoprávnene plyn nestotožňuje a má za to, že zo zák. č. 251/2012 Z.z. implicitne vyplýva povinnosť zdržať sa konania - odberu plynu na určenom meradle, ktorého zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené. Sťažovateľ je toho názoru, že v uvedenom prípade bude existencia neoprávneného odberu predpokladom (hypotézou) právnej normy, pričom nastupuje vlastné pravidlo správania (dispozícia) a to, že odberateľ je povinný zdržať sa konania, ktoré je neoprávnené, teda neoprávneného odberu. Sankčné ustanovenie za porušenie dispozície sa nachádza v § 91 ods. 1 písm. d) bod 5 zák. č. 251/2012 Z.z.

16. Sťažovateľ sa nestotožnil s argumentáciou krajského súdu, že orgán verejnej správy rozhodol o porušení § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. len z toho titulu, že neprejavil vôľu dostatočným spôsobom zisťovať skutkový stav veci, t. j. aj zavinenie odberateľa, ako zodpovednostný prvok, resp., že s okolnosťou zodpovednosti sa orgány verejnej správy v obsahu svojich rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadali. Sťažovateľ k tomu uviedol, že v šetrenej veci nebolo sporné, či meradlo zaznamenáva správne, alebo či vôbec zaznamenáva spotrebu plynu; podstatnou otázkou bolo vyriešiť, či bol alebo nebol poškodený zabezpečovací prvok plomby určeného meradla, pričom už prvostupňový orgán mal skutkový stav za preukázaný práve na základe vykonaného znaleckého skúmania Ing. R. S., ktorý zistil poškodenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby určeného meradla, v dôsledku čoho bola overovacia/zabezpečovacia značka mechanicky poškodená. Za takto zisteného skutkového stavu sťažovateľ ani prvostupňový orgán neboli povinní skúmať zavinenie páchatel'a správneho deliktu - žalobcu, nakoľko sa tu uplatňuje princíp objektívnej zodpovednosti.

17. K tomu sťažovateľ dodal, že krajské súdy a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodovali v minulosti podľa § 59 ods. 1 písm. d/ zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, teda pred platnosťou a účinnosťou zákona č. 251/2012 Z. z., pričom nebola otáznou objektívna zodpovednosť účastníkov konania. Sťažovateľ poukázal na to, že zmenou zákona sa zmenilo len číslo paragrafového znenia ustanovenia z § 59 ods. 1 písm. d) na § 82 ods. 1 písm. d), pričom nedošlo k žiadnej zmene v uvedenom ustanovení, a taktiež nedošlo k zmene celkovej podstaty uvedeného paragrafu (zmena nastala len v prípade výpočtu výšky škody dodávateľovi, t. j. zmena vo vzťahu dodávateľ - odberateľ). Sťažovateľovi preto nebolo zrejmé, kedy, akým spôsobom a na základe akých skutočností nastal zlom v ustálenej rozhodovacej praxi krajských súdov v spochybnení objektívnej zodpovednosti.

18. Sťažovateľ ďalej uviedol, že v zmysle jednotnosti konania platí upravený výrok odvolacieho orgánu, a to: „že došlo k poškodeniu - odstráneniu zaisťovacieho prvku plomby“, pričom k uvedenej zmene sťažovateľ pristúpil práve v dôsledku otázky zodpovednosti, keď sa odvolaciemu orgánu, rovnako ako prvostupňovému orgánu a orgánom činným v trestnom konaní nepodarilo preukázať subjektívnu zodpovednosť účastníka konania a odvolací orgán len pristúpil k zosúladeniu zisteného skutkového stavu s výrokom vydaného rozhodnutia.

19. Sťažovateľ konštatoval, že pri odôvodňovaní výšky sankcie zohľadnil spôsob spáchania iného správneho deliktu (v rámci dostupných možností), čas trvania porušenia povinnosti, závažnosť a možný následok porušenia povinnosti (aspoň v určitom rozsahu); tiež poukázal na objektívny charakter konštrukcie zodpovednosti za spáchaný iný správny delikt a samotné zjavné nedodržanie zákazu ustanovené v zákone. Zároveň mal za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že skutková podstata iného správneho deliktu umožňuje pod predmetné ustanovenie zákona subsumovať viacero druhov konaní, avšak presný priebeh a charakter skutku je často nezistiteľný z objektívnych príčin. Tak tomu bolo aj v šetreanom prípade, keď prvostupňový orgán ani sám sťažovateľ nedisponovali presným priebehom skutku, ktorým došlo k naplneniu skutkovej podstaty § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z.

20. Sťažovateľ zotrval na svojom názore, že žalobca sa dopustil iného správneho deliktu podľa § 82 ods. 1 písm. d/ zák. č. 251/2012 Z.z., a preto musí niesť za takéto porušenie povinnosti následky. Predmetný zákon sa pritom riadi princípom, na základe ktorého sťažovateľ uloží pokutu v každom prípade porušenia povinnosti. Preto sťažovateľ poukázal na možnosť krajského súdu využiť moderačné právo v zmysle § 198 ods. 1 písm. a) S.s.p.

21. Sťažovateľ záverom kasačnej sťažnosti poukázal na funkciu plômb, t.j. montážnych značiek, ktorým je zabrániť akejkoľvek manipulácii neoprávnenými osobami na zariadeniach, na ktorých sú tieto plomby umiestnené, pričom týmto poškodením alebo zničením dochádza ku stavu, v ktorom už nie je žiadnym spôsobom preukázateľné, že nedošlo k akejkoľvek manipulácii na zariadení, ktoré práve tieto značky mali chrániť. Z tvrdenia znalca možno vyvodíť, že plomba určeného meradla bola už v čase znaleckého skúmania povolená. Na základe konštatácií znalca je podľa sťažovateľa jednoznačné, že funkcia montážnych značiek bola porušená, značka bola znehodnotená, a teda už nie je možné objektívne tvrdiť, že so zariadením nedošlo k manipulácii. Sťažovateľ poukázal aj na novú skutkovú podstatu trestného činu podľa § 219a Trestného zákona - neoprávnené vyrobenie, používanie alebo prechovávanie

overovacej značky meradla alebo zabezpečovacej značky meradla (od 01.07.2016) a na dôvodovú správu, ktorými chcel demonštrovať obtiažnosť zisťovania skutkových okolností v oblasti neoprávneného odberu plynu.

22. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

B)

23. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 21.12.2017 (č. 1. 99) žalobca uviedol, že dôvody kasačnej sťažnosti nie sú vymedzené v súlade s § 440 ods. 2 S.s.p., pretože z nej nie je možné zistiť, v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia správneho súdu. Kasačná sťažnosť tiež nie je žiadnym spôsobom odôvodnená v tom smere, prečo by malo dôjsť podľa sťažovateľa k nesprávne právnemu posúdeniu § 191 ods. 1 písm. d) a e) S.s.p. zo strany správneho súdu. Napadnuté rozhodnutie krajského súdu považuje žalobca za správne, a to aj vo výroku a aj v jeho odôvodnení. Konštatoval, že krajský súd správne právne posúdil dôvody na zrušenie, a to § 191 ods. 1 písm. d) a e) S.s.p., ako aj súvisiace ustanovenia, ktoré v tejto súvislosti posudzoval.

24. Poznamenal, že zo znenia § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. vyplýva, že tento pokrýva výsledok konania (bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii), a nie konanie samotné. Len v prípade, ak by toto ustanovenie pokrývalo samotné konanie, ktoré by bolo týmto ustanovením zakázané, by bolo možné hovoriť o tom, že došlo k porušeniu takéhoto zákazu a tým k porušeniu povinností, za ktoré možno uložiť pokutu. Samotné konanie porušujúce zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je zakázané, a tým protiprávne, nie ustanovením § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z., ale ustanovením § 76 ods. 11 zák. č. 251/2012 Z.z., v ktorom je uvedený jasný zákaz akéhokoľvek zásahu odberateľa do meradla, pričom porušením tohto zákazu je naplnená skutková podstata správneho deliktu podľa § 91 ods. 1 písm. c) v spojení § 76 ods. 11 zák. č. 251/2012 Z.z..

25. Podľa názoru žalobcu sú úvahy sťažovateľa v kasačnej sťažnosti v rozpore s postavením a úlohou orgánu verejnej správy. Z uvedeného mal žalobca za zrejmé, že orgán verejnej správy nesprávne pristupuje k výkonu svojich právomocí a k výkladu a uplatňovaniu jednotlivých ustanovení zák. č. 251/2012 Z.z..

26. V ďalšom poukázal na otázku právneho posúdenia vzťahu medzi § 91 ods. 1 písm. c) v spojení s § 76 ods. 11 zák. č. 251/2012 Z.z. a § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Konštatoval, že zmenou prvostupňového rozhodnutia, ktorú vykonal sťažovateľ, pričom túto zmenu nijakým spôsobom nezohľadnil vo výške pokuty, došlo podľa názoru žalobcu k porušeniu totožnosti skutku. Súčasne vyjadril názor, že v prípade správnych deliktov podľa § 91 ods. 1 písm. d) bod 5 v spojení s § 82 zák. č. 251/2012 Z.z. a podľa § 91 ods. 1 písm. c) v spojení s § 76 ods. 11 zák. č. 251/2012 Z.z. sa má uplatňovať princíp subjektívnej zodpovednosti, t. j. musí sa skúmať zavinenie odberateľa.

27. Žalobca vyjadril súhlas s tvrdením správneho súdu, podľa ktorého sťažovateľ nedostatočne zistil skutkový stav veci, pretože sťažovateľ svoje rozhodnutie oprel o jediný dôkaz - znalecký posudok č. 172/PL-2014, ktorý nebol vypracovaný znalcom ustanoveným žalovaným podľa § 36 Správneho poriadku, ale jedná sa o znalecký posudok objednaný (ešte pred správny konaním) obchodnou spoločnosťou SPP - distribúcia, a.s. pre jej interné potreby. Žalobca nemal možnosť participovať na znaleckom dokazovaní, nemal možnosť klásť znalcovi otázky, a rovnako aj sťažovateľ žiadnym spôsobom neparticipoval na znaleckom dokazovaní. Sťažovateľ však závery znalca uvedené v znaleckom posudku nekriticky bez ďalšieho prevzal, a postavil na nich svoje rozhodnutie.

28. Žalobca uviedol, že trvá na tom, že sťažovateľ pri ukladaní pokuty postupoval v rozpore s § 91 ods. 5 zák. č. 251/2012 Z.z., pretože výšku pokuty smerom ku kritériám uvedeným v tomto ustanovení riadne neodôvodnil. Absencia zdôvodnenia uvedených kritérií pre výšku uloženej pokuty v prípade, keď zákon pripúšťa rozpätie sankcie, je podľa žalobcu dôvodom pre zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej

správy pre jeho nepreskúmateľnosť. Žalobca dodal, že ak by sa pripustil svojvoľný a arbitrárny prístup sťažovateľa, podľa ktorého adresátovi rozhodnutia nemusia byť presne známe dôvody uloženia konkrétnej výšky pokuty, popreli by sa princípy právneho štátu a rezignovalo by sa na povinnosť vyžadovať od orgánu verejnej správy plnenie jeho základných povinností vyplývajúcich z jeho postavenia.

29. Taktiež mal za to, že nie je naplnený kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., a to najmä z dôvodu, že ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu týkajúca sa znakov správneho deliktu podľa § 91 ods. 1 písm. d) bod 5 v spojení s § 82 zák. č. 251/2012 Z.z. neexistuje, a preto sa od nej krajský súd ani nemohol odkloniť.

30. Vzhľadom na uvedené žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby kasačnú sťažnosť zamietol a priznal žalobcovi voči sťažovateľovi právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

IV.

Právne názory kasačného súdu

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. októbra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

32. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí orgánu verejnej správy (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

33. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

34. Kasačnou sťažnosťou bol napadnutý rozsudok krajského súdu vo veciach správneho trestania, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. a odklon od ustálenej judikatúry kasačného súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. Kasačný súd tieto dôvody kasačnej sťažnosti nepovažuje za naplnené.

Podľa § 91 ods. 1 písm. d) bod. 5 zák. č. 251/2012 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec inšpekcia uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 100 eur do 30 000 eur za porušenie povinností podľa § 35 ods. 2 písm. b) až h), § 36 ods. 2 písm. a) až e), § 39, 42, § 46, § 70 ods. 2 písm. b), d), e), § 71 ods. 2 písm. b), d), § 72, § 77 ods. 1, 3, § 82, § 89 ods. 1 písm. e) a § 96 ods. 24 a 27.

Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. v cit. znení neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

35. Kasačný súd dospel k záveru o vecnej správnosti rozhodnutia krajského súdu, aj keď sa s dôvodmi jeho rozhodnutia sa nestotožnil v celom rozsahu.

36. Kasačný súd z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu sťažovateľa zistil, že dňa 16.06.2015 bola inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj vykonaná kontrola zameraná na dodržiavanie zák. č. 251/2012 Z.z.. Výsledok kontroly je zaznamenaný v Protokole o výsledku kontroly zo dňa 16.06.2015, v zmysle ktorého inšpektori ustálili, že kontrolovaný subjekt (žalobca) porušil zák. č. 251/2012 Z.z., nakoľko v presne nezistenom čase od 19.04.2013 do 25.02.2014 sám alebo za pomoci iných osôb porušil overovaciu alebo zabezpečovaciu značku plynomeru č. 541031502190 na odbernom mieste č. 4100635939 takým spôsobom, že poškodil - odstránil jeden zaistovací prvok plomby, čím neoprávnene odoberal zemný plyn. Následne bol žalobca oznámením o začatí správneho konania z 13.07.2015 oboznámený o začatí správneho konania o uložení pokuty podľa § 91 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. z dôvodu zistenia neoprávneného odberu plynu odberateľom (žalobcom) v domácnosti, čím došlo k porušeniu § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z.

37. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti ako jeden z najzávažnejších sťažnostných dôvodov namietal nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom. Nesprávne právne posúdenie vecí videl sťažovateľ v závere krajského súdu, že § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. neukladá povinnosť účastníkovi konania neodoberať neoprávnene plyn aj keď sťažovateľ má za to, že zo zák. č. 251/2012 Z.z. implicitne vyplýva povinnosť zdržať sa odberu plynu na určenom meradle, ktorého zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené (bližšie bod 16 tohto rozsudku). Sťažovateľ ďalej namietal, že skutkový stav veci bol dostatočne zistený a rozhodnutia dostatočne odôvodnené. Poukázal na objektívnu zodpovednosť za iný správny delikt (bližšie body 17 a 18 tohto rozsudku).

38. Kasačný súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že súhlasí s krajským súdom v tom, že skutočnosť, že ide o administratívne trestanie spravujúce sa primerane špecifickému charakteru tohto konania zásadami ukladania trestov v trestnom konaní, kladie zvýšené požiadavky nielen na identifikáciu sankcionovaného konania (nekonania) vo výrokovej časti rozhodnutia a presvedčivosť vysvetlenia, akým postupom bolo protiprávne konanie zistené, ale aj na zdôvodnenie práve uloženej sankcie z hľadiska jej druhu a výšky, pri ktorej (výške pokuty) sa má v zmysle § 91 ods. 5 zák. č. 251/2012 Z.z. prihliadať najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinnosti, čo nebolo ani podľa názoru kasačného súdu v prejednávacom prípade orgánmi verejnej správy splnené.

39. Na druhej strane sa kasačný súd nestotožnil s tou časťou odôvodnenia rozsudku krajského súdu, v ktorej krajský súd konštatoval, že sťažovateľ tak ako aj prvostupňový orgán nezrejmi spôsob aplikácie ustanovení zákona - § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. a § 91 ods. 1 písm. d) bod 5 zák. č. 251/2012 Z.z.. Z výkladu ustanovenia § 91 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. kasačný súd ustálil, že ak by zákonodarca nemal v úmysle sankcionovať aj ustanovenie § 82 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z.z., ale výlučne len ustanovenie § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z.z., bol by to výslovne vymedzil v ustanovení § 91 ods. 1 písm. d) bod 5 zák. č. 251/2012 Z.z. Súčasne má kasačný súd za to, že vylúčenie možnosti sťažovateľa sankcionovať páchatel'ov správnych deliktov len z dôvodu, že ustanovenie § 82 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z.z. nie je výslovne formulované ako povinnosť by odporovalo zásadám právneho štátu, v ktorom nie je možné akceptovať a ponechať bez trestu protispoločenské konanie, akým neoprávnený odber plynu bez pochyb je. Avšak kasačný súd si dovoľí uviesť, že v prípade možnosti uloženia pokuty za neoprávnený odber plynu až do výšky 300.000 eur, mal by byť, aj s ohľadom na záruky právneho štátu, na obsah právnej normy kladená vo vzťahu k uloženiu povinnosti vyššia miera určitosti a jasnosti.

40. Objektívnu zodpovednosťou za neoprávnený odber plynu sa zaoberal Najvyšší súd v rozhodnutí z 21. marca 2018 sp. zn. 6Asan/19/2017 a rovnako v rozhodnutí z 19. júna 2018 sp. zn. 10Asan/26/2017,

pričom kasačný súd v prejednávanej veci nevidí dôvod sa od týchto záverov odchyliť. Z rozhodnutia sp. zn. 6Asan/19/2017 vyplýva:

„Z ust. § 91 ods. 1 písm. d) bod 5 zákona o energetike vyplýva, že inšpekcia uloží obligatórne pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe, v danom prípade inou osobou je žalobca, za porušenie povinností, ktoré vyplývajú z taxatívne uvedených ustanovení citovaného zákona, okrem iného aj vo vzťahu k ust. § 82 zákona. Z predmetného ustanovenia § 82 ods. 1 vyplývajú zasa definície neoprávneného odberu, z ktorých je možné vyvodiť, o aký odber musí ísť, aby bol neoprávnený. V ods. 1 písm. d) je ďalej uvedené, že neoprávneným odberom plynu je odber, ktorý musí spĺňať dve podmienky, prvou je odber meraný určeným meradlom a druhou je, že pôjde o meradlo, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Na sankcionovanie tohto neoprávneného odberu teda stačí splnenie týchto dvoch podmienok s tým, že zodpovednosť nesie aj iná osoba než držiteľ povolenia (žalobca), pričom zákon nevyžaduje priamo jeho zavinenie. Žalovaná teda správne vyhodnotila, že v danom prípade pôjde o objektívnu zodpovednosť, nie subjektívnu zodpovednosť, preto nie je podstatné, či došlo k porušeniu zabezpečenia určeného meradla úmyselným alebo nedbanlivostným konaním, resp. kto konkrétne porušil predmetné zabezpečenie. Zodpovednosť však nesie odberateľ plynu. Uvedené vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. marca 2015, sp. zn. 3Cdo 99/2012).

Na základe vyššie uvedeného nemôže kasačný súd prisvedčiť tvrdeniu krajského súdu, že správne orgány postupovali nesprávne, keď sa nezaoberali skutočnosťou, či k neoprávnenému odberu malo dôjsť úmyselným alebo neúmyselným konaním žalobcu, keď v prípade objektívnej zodpovednosti sa zavinenie neskúma."

41. Kasačný súd považuje v tejto súvislosti za nutné uviesť, že spôsob spáchania správneho deliktu (kto, kedy a akým spôsobom porušil zabezpečovaciu značku plynomeru, resp. ako došlo k danému porušeniu) je bezpochyby relevantný pre určenie výšky pokuty.

42. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že výška pokuty bola dostatočne zdôvodnená, hoc sťažovateľ sám uviedol, že nie je možné uviesť presný opis skutku, ktorým došlo k naplneniu skutkovej podstaty § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. a že zák. č. 251/2012 Z.z (bližšie bod 20 tohto rozsudku), kasačný súd túto námietku nepovažuje za dôvodnú. Kasačný súd musí v tejto súvislosti vyzdvihnúť správny právny názor krajského súdu o nedostatočnosti odôvodnenia výšky pokuty orgánmi verejnej správy. Krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že z obsahu prvostupňového a napadnutého rozhodnutia nie je možné dostatočne vyvodiť, prečo bola žalobcovi uložená práve pokuta vo výške 1.850 eur.

43. Kasačný súd odkazuje na záver Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 10Asan/26/2017, v zmysle ktorého:

„Pri preskúvaní rozhodnutia, ktoré vydal orgán verejnej správy na základe zákonom povolennej správnej úvahy, správny súd preskúmava, iba či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených Správnym súdnym poriadkom s tým, že nie sú dotknuté ustanovenia o sankčnej moderácii. Avšak neznamená to, že orgán verejnej správy by nemal dostatočne odôvodniť použitú správnu úvahu pri ukladaní výšky sankcie, najmä ak ukladá sankciu v určitom zákonom stanovenom rozpätí, v danom prípade od 100 eur do 30.000 eur. Zároveň musí byť z rozhodnutia orgánu verejnej správy zrejma jeho správna úvaha pri aplikácii právnych predpisov (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku)."

44. Kasačný súd sa po preskúvaní spisového materiálu stotožňuje so záverom krajského súdu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia sťažovateľa ako aj prvostupňového rozhodnutia v súvislosti s výškou uloženej sankcie, keď orgány verejnej správy síce tvrdili, že pri určovaní výšky pokuty zohľadnili závažnosť protiprávneho konania a jeho následok, ktorým bola spôsobená škoda vlastníčkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete, a preto žalobcovi uložili pokutu na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, no súčasne výšku uloženej pokuty stanovili na sumu 1.850 eur zo zákonom stanoveného rozpätia od 100 eur do 30.000 eur. Kasačnému súdu nie je zrejme, prečo sa orgány verejnej správy domnievali, že uložená pokuta predstavuje dolnú hranicu zo zákonom stanovenej sadzby, keď uložená pokuta viac ako 18-násobne prevyšuje skutočnú dolnú hranicu (100 eur). Rovnako zostalo pre

kasačný súd neznáme, ako mohli orgány verejnej správy uložiť žalobcovi pokutu vo výške 1.850 eur, keď sami uviedli, pri určení výšky pokuty prihliadali v zmysle ustanovenia § 91 ods. 5 zákona najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností, teda museli prihliadnuť okrem iného na skutočnosti, že:

- orgán verejnej správy prvej inštancie rovnako ako sťažovateľ a ako orgány činné v trestnom konaní nepreukázali, že práve žalobca bol osobou, ktorá vykonala neoprávnený zásah do overovacej a zabezpečovacej značky plynomeru č. 541031502190 tým spôsobom, že bol poškodený - odstránený jeden zaistovacia prvok plomby;
- k porušeniu plomby určeného meradla mohlo vzhľadom na bod 1 dôjsť aj konaním inej osoby ako osoby žalobcu, pričom nebolo vylúčené, že porušenie mohlo byť spôsobené aj inými vplyvmi ako napríklad vplyvom počasia, plynutím času či inou okolnosťou;
- nebol preukázaný vznik škody prevádzkovateľovi distribučnej siete spojený s neoprávneným odberom plynu;
- predmetné meradlo sa nachádza na verejne prístupnom mieste.

45. V súvislosti s vykonanou zmenou výroku prvostupňového rozhodnutia žalovaným, kasačný súd v súlade s názorom krajského súdu uvádza, že táto zmena nebola žiadnym spôsobom zohľadnená pri výške pokuty, hoc sťažovateľ zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia práve vzhľadom na skutočnosť, že nebolo preukázané poškodenie predmetného meradla práve žalobcom ako odberateľom a ako sám sťažovateľ tvrdil, pristúpil „len“ k zosúladieniu zisteného skutkového stavu s výrokom vydaného rozhodnutia. Podľa kasačného súdu je nepochybne rozdiel, či je ukladaná pokuta odberateľovi, ktorý preukázateľne sám poškodil meradlo, alebo sa ukladá pokuta odberateľovi, ktorému nebol preukázaný zásah do meradla, ktoré je navyše umiestnené na verejne prístupnom mieste, čo zohľadňuje aj sám zákonodarca pri určení výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu (§ 82 ods. 4 zák. č. 251/2012 Z.z.).

46. Záverom si kasačný súd dovoľí uviesť, že povinnosť prevádzkovať odberné zariadenie tak, aby nebolo poškodené určené meradlo vyplýva pre odberateľa plynu z ustanovenia § 76 ods. 11 zák. č. 251/2012 Z.z., pričom nedodržanie tejto povinnosti je sankcionované na základe ustanovenia § 91 ods. 1 písm. c) zák. č. 251/2012 Z.z. Preto je nutné, aby protiprávne konanie bolo v rozhodnutí o uložení sankcie za správny delikt dostatočne určito vymedzené, aby nedochádzalo k možnosti zameniteľnosti skutku a z toho vyplývajúcej nesprávnej aplikácii právnej normy a prislúchajúcej sankcie za správny delikt.

47. Vo svetle vyššie uvedeného nemohol kasačný súd postupovať inak, ako súhlasiť so záverom prijatým krajským súdom v napadnutom rozhodnutí o nedostatku odôvodnenia výšky uloženej pokuty s tým, že napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím je aj podľa názoru kasačného súdu v uvedenom smere v rozpore so zákonom. Vzhľadom na možnosti sťažovateľa ako odvolacieho orgánu sa aj kasačnému súdu javí zrušenie napadnutého rozhodnutia bez potreby zrušenia rozhodnutia prvostupňového za postačujúce.

48. Kasačný súd nevyhodnotil za opodstatnený ani kasačný dôvod spočívajúci v odklone od ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu. Vo vzťahu k tejto námietke kasačný súd uvádza, že dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia sťažovateľa je nepreskúmateľnosť rozhodnutia a nedostatočne zistený skutkový stav, pričom kasačný súd aj práve s ohľadom na vyššie uvedenú judikatúru kasačného súdu týkajúcu sa zodpovednosti za neoprávnený odber plynu, s týmto záverom krajského súdu súhlasí.

49. Pokiaľ teda krajský súd pristúpil k zrušeniu rozhodnutia sťažovateľa z dôvodu, že bolo nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ako aj z dôvodu, že zistenie skutkového stavu bolo nepostačujúce na riadne posúdenie veci, kasačný súd nezistil dôvod, aby sa od týchto záverov krajského súdu odchyľil. Kasačný súd sa stotožňuje s uvedeným tvrdením krajského súdu v tom smere, že samotný sťažovateľ uviedol, že nebolo možné zistiť, ako presne prebiehal skutok, čo malo vplyv na odôvodnenie výšky pokuty a svoju úvahu oprel len o znalecký posudok, ktorý bol spochybňovaný žalobcom. Aj napriek tomu, že v danom prípade išlo o objektívnu zodpovednosť, pokiaľ sa nepreukáže,

že zabezpečenie meradla plynu bolo poškodené žalobcom, bude úlohou orgánu verejnej správy zvážiť uloženie sankcie ozať na spodnej hranici, ktorú zákonodarca určil sumou 100 eur.

50. Podľa názoru kasačného súdu je preto na základe vyššie uvedených záverov preukázané, že krajský súd vec správne právne posúdil, keď zrušil napadnuté rozhodnutie. Rozhodnutie krajského súdu spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní sa rozhodovaní krajského súdu nebolo zistené porušenie zákona (§ 440 S.s.p.).

51. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa krajský súd v rámci svojho konania nezaoberal. Námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti sú obsahovo totožné s jeho predchádzajúcimi vyjadreniami a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. To platí aj pre judikatúru, na ktorú sťažovateľ odkazoval, a preto sa ňou kasačný súd v rozsudku bližšie nezaoberal. Najvyšší súd Slovenskej republiky teda dospel k záveru o nutnosti zamietnutia kasačnej sťažnosti podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnej. Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

52. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľa a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo vyššie uvedených rozhodnutiach (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 10Asan/26/2017 a sp. zn. 6Asan/19/2017, pri ktorých kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 469 v spojení s § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchytil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

53. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ktorý mal v kasačnom konaní úspech (zamietnutie kasačnej sťažnosti) priznal úplnú náhradu účelne vynaložených trov kasačného konania voči sťažovateľovi (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).